

Україна – це вічність, не тільки сьогоднішня, але передусім майбутня й минула.

Я. Стецько

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 37-38 (14140-14141), 19 ТРАВНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

І від твоєї свічечки залежить світло

Оте похмуре уособлення зла, що споконвіку загрожує Україні, звісно, буде знищено. Як пропадає темрява, коли з'являється хоча б один промінчик світла. А якщо всі ми, кожен зі своєю навіть найменшою свічечкою, зберемося в гурт, то народжений нами вогонь безслідно змете тухлу темінь назад в болота!

Смолоскіпом того життедайного полум'я – вже вибачте, дорогі друзі, за мимовільний пафос – палає і звітний, благодійний, концерт Білоцерківської школи мистецтв №1 імені Юрія Павленка, приурочений до Дня матері.

Учасники і глядачі цього величного дійства кажуть, що він пройшов на єдиному творчому подихові і приніс неймовірні враження слухачам та артистам!

Директорка закладу Леся Крижевська так прокоментувала святковий захід: «Я безмежно дякую всім: педагогам, які доклали зусиль до підготовки юних виконавців, батькам – за підтримку і довіру нашому колективу; нашим дорогоцінним учням за старання, натхнення та патріотичний запал; дорогим слухачам, без яких свято не було б таким щирим і сердечним;

і, найголовніше, нашим Захисникам – за те, що ми можемо жити і працювати у відносному спокої.

А ще я вдячна кожному, хто долучився до збору коштів на потреби бригади НГУ «Азов» та патронатної служби «Янголи Азову». Нам з вами вдалося зібрати: 18 267 грн – для бригади, 17 323 грн – для патронатної служби. Всього – 35 590 гривень. Щира вдячність родині Булей-Свінціцьких за перераховані кошти на потреби підрозділу «Азов», які надійшли окремим рахунком у сумі 10 000 грн.

Дорогі українці, ви – неймовірні! Разом наближаємо нашу Перемогу! Навряд чи треба щось додавати до цих слів.

Валентина ХРАБУСТ

Щодня на полях битви з підступним агресором Україна втрачає найкращих. І це велика трагедія для всієї нашої країни, для Білої Церкви зокрема. Тільки гімназія №6 має сім випускників, які загинули, виконуючи свій ратний обов'язок:

Ігор Каплуненко (09.03.1968–05.01.2015). Закінчив школу 1985 р.;

Олександр Стрільчук (17.10.1977–11.05.2015).

Закінчив школу 1993 р.;

Олександр Буданцов (09.09.1984–26.05.2022).

Закінчив школу 2001 р.;

Сергій Борецький (21.02.1994–22.09.2022).

Закінчив школу 2007 р.;

Богдан Костюк (09.07.1995 – 06.10.2022).

Закінчив школу 2013 р.;

Юрій Ковзalenko (09.10.2000–23.02.2023).

Закінчив школу 2016 р.;

Володимир Шаповал (25.07.1991–18.03.2023).

Закінчив школу 2008 р.).

Присутній на заході начальник управління освіти і науки Юрій Петрик зазначив, що з ініціативою розпочати акцію-вшанування загиблих висадженням дубів на території навчальних закладів, де вони навчалися, виступили військовослужбовці. Освітяни підтримали цю

Білоцерківська громада

знову в жалобі

Смертю відважного лицаря загинув патріот-білоцерківець **Олександр ЕГОРОВ** (псевдо «Муха»). Воїн 3-ї окремої штурмової бригади, ветеран-доброволець ОЗСП «Азов», який із 2014 р. захищав Україну в найгарячіших точках, був надзвичайно хоробрим і відважним.

Поліг, до останнього по-диху захищаючи свою рідну землю, наш сорокатрічний земляк, солдат **Олександр РИЖУК**, на-відник штурмового батальйону військової частини А 4638, призваний на військову службу по мобілізації у травні 2022-го.

Воїн загинув 8 травня 2023 р. під час виконання бойового завдання, пов'язаного із захистом територіальної цілісності й державного суверенітету України біля Бахмута на Донеччині.

8 травня у визвольній вільній загинув і тридцяти-семирічний солдат **Сергій ПАЩЕНКО**, водій-радіотелефоніст стрілецької роти військової частини А 4066. Він отримав смертельні поранення, не-сумісні з життям, у районі бойових дій поблизу Білогорівки Сєвєродонецького району на Луганщині, виконуючи бойове завдання.

Віддав своє життя заради миру в Україні ще один житель Білої Церкви, тридцятьвосьмирічний **Сергій ГИЛЮК**. Він загинув 9 травня в Бахмуті, до кінця залишивши вірним військовій присязі.

Низький уклін і вічна пам'ять нашим героям, які заради кожного з нас по-жертвували власним життям, найціннішим, що має людина. Сердечні співчуття близьким, рідним, друзям, побратимам полеглих на полях боїв війн-захисників.

Дорогі наші читачі!

Розпочалася передплата на газету

«ГРОМАДСЬКА ДУМКА»

на II півріччя 2023 року

Передплатний індекс – 35027

ВАРТИСТЬ

– НА 1 МІСЯЦЬ: 22,00 грн;

– НА 3 МІСЯЦІ: 66,00 грн;

– НА 6 МІСЯЦІВ: 132,00 грн.

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

Залишайтесь нашими однодумцями!

ініціативу: «Ці вічні дерева неодмінно стануть символом вічної пам'яті про героїзм наших янголів-захисників».

Сім дубів – пам'ять про сім загиблих відважних героїв – висадили іхні побратими, рідні та учні школи.

Учасники заходу хвилиною мовчання вшанували пам'ять про полеглих, запалили свічки на спомин про них.

Герої не вмирають! Для нас вони назавжди залишаться в строю. І зараз, і після Перемоги!

«Ангели, народжені серед людей»

Так називався захід, що відбувся в Білоцерківській гімназії-початковій школі №6 «Перспектива», під час якого було висаджено 7 дубів у пам'ять про загиблих випускників закладу, інформують офіційні джерела.

Бо люди!

У Білій Церкві відбувся захід до Дня пам'яті українців (14 травня), які рятували євреїв під час Другої світової війни, повідомляють офіційні джерела.

Хвилиною мовчання та покладанням квітів і символічних камінчиків до Меморіалу пам'яті жертвам Голокосту та Праведникам народів світу вшанували пам'ять про всіх жертв Другої світової застуਪник міського голови Катерина Возненко, керуюча справами виконавчого комітету міської ради Анна Олійник, представники різних поколінь ѿдейської релігійної громади «МІЦВА». Останні наголосили, що ніколи не забудуть українців, які, ризикуючи власними життями та життями своїх родин, рятували євреїв. Саме завдяки їм нащадки врятованих продовжують жити і разом з Україною робити все, аби ворог, який нищить нашу землю і всіх людей, котрі на ній живуть, був ліквідований.

Маємо пам'ятати, що в 1939–1944 роках, під час нацистської окупації території України, відбулося масове знищення

євреїв. Українські події окрім історики називають «Голокостом від куль».

І ще. На нашій окупованій території допомагати євреям було набагато небезпечніше, аніж у країнах Західної Європи. Гітлерівці карали не тільки ту людину, яка допомагала, але й усю її родину.

Попри всі можливі наслідки, в надзвичайно складних умовах тисячі українців рятували євреїв від знищення нацистами. Вони робили їх членами своїх родин, шукали нові документи, давали тимчасовий притулок, їжу, допомагали втекти від переслідування. Пізніше увесь світ дізнався про геройчні вчинки Праведників народів світу.

Сім'я в нас єдина – це ненька Україна

10 травня працівники центральної бібліотеки для дітей та велика шкільна родина гімназії-початкової школи № 11: педагогічний, батьківський та учнівський колективи, разом з громадською волонтерською організацією «Спільно за мир» організували та провели біля книгоzбирні благодійну акцію «Сім'я в нас єдина – це ненька Україна». Її метою став збір коштів на підтримку Збройних сил України.

До благодійного заходу долучилися учні всіх класів навчального закладу. З найрізноманітніших матеріалів діти власноруч виготовили сувеніри, прикраси, картини, малярки, іграшки з українською символікою, а іхні батьки подбали про випічку та солодощі.

Біля входу до книгоzбирні було яскраво та гамірно. Благодійний майданчик привертав увагу мешканців мікрорайону. Учасники ярмарку активно продавали свої вироби, збираючи кошти на потреби ЗСУ, а також робили спільні світлини в патріотичній фотозоні та ділилися враженнями від ярмаркового дійства.

Бібліотекарки розповідали відвідувачам про волонтерів, воїнів-захисників, які ціною свого життя вибирають мир для українців, знайомили з книжками та періодичними виданнями, що експонувалися на виставці «Разом наближаємо перемогу». Юні читачі та читачки декламували поетичні рядки, які закликали до перемоги та миру.

Позитивні емоції отримали учасники майстер-класу з виготовлення оберегів для захисників і захисниць, який провів учень 6-В класу гімназії Максим Фурсенко. Із задоволенням діти й дорослі розмальовували патріотичні пряники за допомогою волонтерки Ірини Дмитрук, представниці батьківського комітету гімназії.

Дуже порадувала колектив ЦДБ викладачка математики Тетяна Нужна. Вона подарувала книгоzбирні вишиті бісером (авторка Ольга Замула) портрети українських

письменників Лесі Українки та Івана Франка, придбані на ярмарку.

У підсумку на підтримку українських військовослужбовців вдалося зібрати більше 36 000 гривень.

Щира вдячність небайдужим учням, вчителям, батькам, волонтерам, а також усім, хто долучився до організації та проведення добробчинного заходу, адже, допомагаючи ЗСУ, ми з кожним днем стаємо на крок ближче до спільноти перемоги.

Світлана ШАЛАГІНА, завсектором центральної бібліотеки для дітей

Заряди збереження життя

До постійної волонтерської допомоги Збройним силам також долучаються білоцерківські літератори. Журналістка й письменниця **Тайна Братченко** минулого року двічі організовувала в бібліотеках творчі зустрічі з читачами з благодійним продажем книг. Завдяки цьому 2 тисячі гривень були передані мені ще восени і пішли на потреби наших воїнів.

А нещодавно Тайна Братченко отримала міську літературно-мистецьку премію ім. Миколи Сома і всі кошти в розмірі 500 грн також передала для воїнів нашої 72-ї бригади. Ця сума буде використана на придбання основи для маскувальних сіток, дуже потрібних нашим захисникам, адже кожна така сітка – чиєсь збережене життя.

Надія КАРПЕНКО, волонтерка

Під час Голодомору мені було 7 років.

На вулиці Мокрій був дитячий будинок. Хлопці років 15-ти вибігали на вулицю і гралися з нами. Там, де зараз друкарня, був круповий завод. Вози з мішками зерна возили через нашу вулицю. Хлопці йшли ззаду воза, ножем прорізали дірки у мішках і «націджували» в

шапки зерно. Дорога була нерівною, з виямками, і зерно гарно сипалося. А ми, малі, збиралі з дороги, прямо з піском згрібали, потім мили у воді.

Пам'ятаю, що я підходила до одної хати, ставала під вікно і дивилася на жінку, яка там жила. Вона, бувало, з'їсть яблуко, а мені винесе огризок. Я була дуже рада й цьому. Нас трохи підгодовував дядько. У нього був город, то брали гарбузи. А в основному нас спасав круповий завод, ми весь час біля нього крутилися і згрібали з землі розсипане зерно. Мама ніде не працювала, а батько був чобітником, то отримував пайки. Сестру підгодовувала сусідка, але вона вмерла.

Ми дуже часто ловили черепашок, м'ясо з'їдали, а ракушки здавали у прийомний пункт на гудзики. Нам за це давали копійки.

Далі буде

«Ми маємо ефективно та оперативно реагувати на проблеми мешканців Київщини»

11 травня голова Київської обласної військової адміністрації Руслан Кравченко відвідав із робочою поїздкою Білоцерківський та Обухівський райони. Метою візиту стали перевірка та обговорення з представниками органів місцевого самоврядування готовності районів і громад ефективно та оперативно реагувати на проблеми мешканців Київщини.

Учасники зустрічей розглянули низку питань, зокрема, облаштування якісних укриттів у школах, щоб діти могли повернутися до повноцінного навчання вже 1 вересня. Йдеться про можливість проводити там позашкільні заняття, коли немає небезпеки.

«Звернувшись до голів громад із вимогою не зволікати і до 1 червня подати всю необхідну проектну документацію та долучатися до співфінансування цього процесу. Важливо, щоб ці укриття дійсно були безпечними та мали подвійне призначення», – наголосив Руслан Кравченко.

Крім того, очільник Київської ОВА

пронформував представників громад про домовленість із міжнародними партнерами щодо їх залученості до закупівлі меблів і приладдя для укриттів.

Ще одним належним питанням стала підготовка до осінньо-зимового періоду та захист об'єктів критичної інфраструктури, спираючись на досвід минулого періоду з активними обстрілами російськими окупантами населених пунктів Київщини. Руслан Кравченко поставив завдання головам місцевого самоврядування провести інвентаризацію та визначити потреби громад у потужних генераторах.

Також представники адміністрації та громад обговорили питання активізації відновлення пошкоджених або зруйнованих росіянами об'єктів та забезпечення належної підтримки внутрішньо переміщених осіб.

Ще одне важливе питання – збільшення інвестиційної привабливості Київщини. Від економічного розвитку залежить реалізація всіх проектів. Заважаючи на це, Руслан Кравченко закликав голів районів і громад не зволікати з напрацюваннями конкретних інвестиційних проектів, реалізація яких засікав бізнес та створить сприятливі умови для їхньої діяльності.

Департамент комунікацій Київської обласної державної адміністрації

«Сльоза пекучої пам'яті»

(Продовження. Початок у газеті від 10, 17 лютого, 3, 24 березня)

Ми пропонуємо вашій увазі спогади білоцерківців, котрим пощастило залишитися живими після страшного Голодомору, того геноциду проти українців, якийчинила совєцька влада у тридцятих роках минулого століття. Збірка «Сльоза пекучої пам'яті», де надруковані ці важкі спомини, стала додатком до Київського обласного тому Національної книги пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років.

Киреєва Варвара Дмитрівна 1923 р. н., жителька м. Біла Церква (запис 2008 р. К.В. Волинець, завідувачка бібліотечної філії № 9):

— Ми на Мокрій (тепер Партизанська) жили. Батькові пригрозили: якщо не піде робити в майстерню колгоспу, то піде в тюрму. Мусив записатися в колгосп імені Леніна. Батько столяр був. Мав золоті руки. За роботу в млині мельник дав два камені, батько зробив жорна, мама перетирала зерно на крупу. Сусід, ледачий п'яндила, заявив. Прийшло начальство, троє перевірили всю хату. Бідність страшна була! У скрині, зробленій батьком, знайшли кілограмів з три пшона — забрали. Одяг у нас — саме лахміття було. Батькові давали пайок, трошки хліба. А то їли мерзлу картоплю.

Брат двоюрідний жаб ловив і варив їх.

Ми з сестрою лишились живі завдяки батьковому братові. Мама захворіла дуже на тиф, довго в лікарні лежала. Я сама провідувала, сестра менша, її п'ять років

було, не розуміла, що маму спасать треба. Батько принесе мамі сухарики, а вона кричить: «Мені! Я їсти хочу!» Тоді батько надумав, як нас врятувати. Поїхали ми в Київ до дядька. Він працював завгоспом у дитбудинку, де його теща була завідуючою. Пам'ятаю, сиділа за столом у дядька. Радіємо, дурні, що нас пригощають. Схаменулися, коли батька не стало. Плачучи, побігли до воріт, та даремно!

Були ми в тому притулку за два місяці, до осені. Спали з сестрою, вона від мене не відходила. Мама поправилася, і батько приїхав, забрав нас додому.

Голод був! Його спеціально влаштували, щоб знищити нас. Я розказувала про це й дітям, й онукам своїм. Хай знають, що були нехристи, які знищували нашу націю.

Козаченко Ольга Дмитрівна 1926 р. н., жителька м. Біла Церква (запис 2008 р. В.В. Голубенкової та І.А. Кабули, працівників бібліотеки):

— Наша сім'я проживала на вулиці Вокзальній.

Під час Голодомору мені було 7 років.

На вулиці Мокрій був дитячий будинок. Хлопці років 15-ти вибігали на вулицю і гралися з нами. Там, де зараз друкарня, був круповий завод. Вози з мішками зерна возили через нашу вулицю. Хлопці йшли ззаду воза, ножем прорізали дірки у мішках і «націджували» в

шапки зерно. Дорога була нерівною, з виямками, і зерно гарно сипалося. А ми, малі, збиралі з дороги, прямо з піском згрібали, потім мили у воді.

Пам'ятаю, що я підходила до одної хати, ставала під вікно і дивилася на жінку, яка там жила. Вона, бувало, з'їсть яблуко, а мені винесе огризок. Я була дуже рада й цьому. Нас трохи підгодовував дядько. У нього був город, то брали гарбузи. А в основному нас спасав круповий завод, ми весь час біля нього крутилися і згрібали з землі розсипане зерно. Мама ніде не працювала, а батько був чобітником, то отримував пайки. Сестру підгодовувала сусідка, але вона вмерла.

Ми дуже часто ловили черепашок, м'ясо з'їдали, а ракушки здавали у прийомний пункт на гудзики. Нам за це давали копійки.

Далі буде

Житло для вимушених переселенців

«Соціальні виплати, які сніє медичне обслуговування, робочі місця, можливості відвідувати дитячі садочки та школи – це те, що вкрай турбують людей. Але основна проблема – гідні умови проживання», – зазначив він.

Наразі в Київській області зареєстровано понад 330 тисяч внутрішньо переміщених осіб. Питання, що стосуються інтеграції вимушених переселенців та забезпечення базовими соціальними потребами, обговорили з народними депутатами в КОВА.

Голова КОВА зауважив, що на Київщині загалом є 88 місць компактного проживання для внутрішньо переміщених осіб, із них 16 – модульні містечка. Мешкати там можуть 7,5 тисяч осіб, наразі

Влада на всіх рівнях робить все, щоб люди, які через агресію росіян покинули свої домівки, змогли в короткі терміни адаптуватися й жити нормальним життям. Про це наголосив голова Київської ОВА Руслан Кравченко під час виїзного засідання Міжфракційного депутатського об'єднання «ВПО України».

3,5 тисячі з них – вільні. Проте голова наголосив, що модульні містечка – це винятково тимчасове рішення. Київська область розробила декілька місцевих програм із відбудовою пошкодженого житла.

«Вже ухвалені програми щодо відновлення приватних будинків, зруйнованих внаслідок бойових дій на Київщині, та програма «Нова оселя», що передбачає придбання нового помешкання в багатоквартирних будинках. Працюємо над переобладнанням комунальних об'єктів під житло. Крім того, наразі збираємо інформацію щодо кількості недобудов на Київщині», – додав Руслан Кравченко.

Серед питань, які також порушувалися під час засідання, – працевлаштування внутрішньо переміщених осіб, сприяння в розвитку малого та середнього бізнесу, отримання психологічної допомоги тощо.

За інф. департаменту комунікацій КОВА

Не допомагайте ворогу – не випалюйте суху рослинність!

Щодня рятувальники ДСНС ліквідовують загорання на відкритих місцевостях. Здебільшого їх причиною є саме людський фактор: необережне поводження з вогнем чи навмисні підпали – спалювання сухої трави та сміття.

Такі пожежі дуже швидко поширяються на значну площа, особливо в суху вітряну погоду, знищують гектари лісових масивів, шкодять довкіллю, можуть спричинити пожежі житлових будівель та споруд і навіть стати причиною травмувань і загибелі людей.

Випалювання сухостою ніким чином не впливає на родючість ґрунтів, а навпаки – шкодить. Закликаємо не провокувати по-

жежі в екосистемах! Пам'ятайте, що навіть невелике загорання може стати причиною масштабної пожежі, на ліквідацію якої втрачається чимало часу та ресурсів.

Неухильно дотримуйтесь правил пожежної безпеки та не провокуйте пожежі у природних екосистемах, і врахуйте, що за випалювання сухої рос-

линності передбачена адміністративна та кримінальна відповідальність!

**Білоцерківське
РУ ГУ ДСНС України у
Київській області**

КУПЛЮ

- гармонь, баян, акордеон, домру, бандуру, чоботи хромові, ялові, ікони, статуетки, фотоапарати «Зеніт», «Фэд», об'єктиви, медалі, старе намисто, стару військову форму, портушею, біноклі, шахмати, нарди.

095-156-36-40

**НАТЯЖНІ СТЕЛІ
Замір безкоштовний
Монтаж – один день.
Гарантія – 15 років.**

068-155-8-122

Закуповуємо ВРХ:

- Корови(36-40 грн за кг);
- Бики(50-53 грн за кг);
- Телици(46-50 грн за кг);

-Коні(25-30 грн за кг); -лежачі та доріз.
096-849-72-59, Вадим

Продам дрова рубані

твердих порід:
ДУБ, ЯСЕН, АКАЦІЯ!
Детальніше за номером
097-691-21-56.

✓ Даю уроки гри на фортепіано учням із 1 по 4 класи.
Tel.: 068-101-85-21.

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 соток на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел. 067-425-96-61.

✓ Газову колонку (нову) вир-ва Італії. Ціна договірна. Тел.: 5-48-31.

✓ Газову плиту, водяні насоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідол, домікрат (25 т), дизоліву, фанеру, радіоприймач ("Москвич"), плитку чеську, запчастини до ЗІЛ-130, дранку, сітку, драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.

✓ "Ходунок" новий, імпортний, зручний у використанні, розкладний, із регуляцією висоти ніжок. Ціна договірна. Тел.: 068-311-89-85.

✓ Алюмінієву тачку, пускозарядний, зарядний 0-25 Ампер, бідон алюмінієвий (40 л), провід, мідний (2 мм), пілолосос "Шміль", трансформатор 220/110, автотрансформатор 9 Ампер, конденсатори, склопакети, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.

✓ Опорну спинку на ліжко з регулюванням; гідроістином для підводного плавання, розм. 48-50; дитячий костюм для айкідо на 6-8 років. Ціна договірна. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Ліжко для лежачого хворого, багатофункціональне, матрац для лежачого хворого з водонепроникним чохлом, висота 15 см, новий, імпортний. Ціна договірна. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Поглинаючі пелюшки 60 x 60, памперси №2, прокладки чоловічі урологічні, вологі серветки, все нове, в упаковці. Ціна договірна.

✓ Алюмінієві тачки, пускозарядний, зарядний

0-25 Ампер, бідон алюмінієвий (40 л), провід, мідний (2 мм), пілолосос "Шміль", трансформатор 220/110, автотрансформатор 9 Ампер, конденсатори, склопакети, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.

✓ Приладдя для риболовлі та підводного полювання. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Мідну болванку діаметром 40 мм, колосники до промислової котельні. Тел.: 050-208-62-89.

✓ Дисковий картопплід-гортат з дисків лущильника. Ціна договірна. Тел.: 067-407-24-65.

✓ Втрачений атестат про повну загальну освіту за № 281278 з реєстраційним номером 171 Книги видачі атестатів про середню освіту, виданий на ім'я **Аржанов Руслан Вікторович**, який закінчив Броварську середню школу-інтернат спортивного профілю Київської області 1987 року, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

✓ Втрачений атестат про повну загальну освіту за № 281278 з реєстраційним номером 171 Книги видачі атестатів про середню освіту, виданий на ім'я **Колісника Ярослава Михайловича**, який закінчив Броварську середню школу-інтернат спортивного профілю Київської області 1987 року, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

Виконком вирішив

Щоб не забути ніколи

Зараз, коли Україна втрачає найкращих синів і дочек у кровавому протистоянні з російським агресором, пам'ять про білоцерківських героїв, які загинули, відстоюючи свободу й територіальну цілісність рідної країни, увіковічнюють у меморіальних дошках. У нашій громаді їх встановлюють на навчальних закладах, де вчилися полеглі захисники.

З ініціативою щодо встановлення меморіальних дошок на честь своїх випускників до виконавчого комітету звернулися Білоцерківський природничо-математичний ліцеї-гімназія № 16 ім. М.О. Кириленка та Білоцерківська гімназія-початкова школа № 7 ім. генерал-полковника Г. Воробйова. Відповідно, члени виконкому ухвалили рішення на фасаді ліцею-гімназії № 16 встановити пам'ятну дошку **Миколі Васильовичу Дмитруку**, а гімназії-початкової школи № 7 – **Дмитрові Іллічу Румянцеву**.

Координаційний центр захищатиме права внутрішньо переміщених осіб

З метою ефективного розгляду проблемних питань внутрішньо переміщених та захисту прав населення, що постраждало від військової агресії російської федерації проти України, створено Координаційний центр взаємодії з внутрішньо переміщеними особами при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради.

Основними завданнями Центру є сприяння реалізації прав і свобод внутрішньо переміщених, визначення шляхів і способів вирішення проблемних питань, які в них виникають, тощо.

Свої засідання Координаційний центр проводить в разі потреби. Напрацьовані ним пропозиції та рекомендації можуть бути реалізовані через рішення, ухвалені Білоцерківською міською радою чи її виконавчим комітетом.

За інф. офіційних джерел

Мрія та діяльність

У квітні цього року Білоцерківська громада увійшла в число одинадцяти відібраних до участі в проекті «Творимо молодіжну політику в громаді разом з молоддю», що впроваджується в межах програми «Мріємо та діємо» за фінансової підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID).

Суть проекту – залучити молоде покоління до процесу розробки принципово нових програм розвитку молоді. Тож 12 травня в Молодіжному центрі відбулася перша установочна зустріч робочої групи проекту, повідомляють офіційні джерела.

В рамках реалізації проекту молодь отримає змогу в співпраці з органами місцевого самоврядування навчитися визначати та просувати потреби своєї спільноти в громаді, орієнтуючись на дані та довгострокові цілі розвитку, і зрештою втілити зміни у сфері молодіжної політики. Результатом реалізації проекту стане розробка інноваційної програми розвитку молоді у Білоцерківській громаді.

Як розповів регіональний координатор

програми «Мріємо та діємо» Віталій Вербицький, цей проект орієнтований на посилення позитивного підходу до молоді та бачення у ній того ресурсу, який може втілювати зміни в громадах, і водночас – на використання компетенцій органів місцевого самоврядування.

У тому, що робота буде максимально плідною, впевнена заступник міського голови Катерина Вознесенко. «Молодь – це рушійна сила та генератор нових ідей. Тож завдяки спільній роботі ми зможемо вдосконалити нашу молодіжну політику та отримати максимальну користь для громади», – зазначила вона та запевнила у повній підтримці місцевою владою інноваційних ідей наших дівчат та хлопців.

Навчальний рік підходить до кінця

Цього року освітні заклади Київської області завершують навчальний 2022/2023 рік з урахуванням пропущених днів через обстріли та відсутність електроенергії. Про це повідомив голова Київської ОВА Руслан Кравченко.

Зважаючи на те, що частина закладів освіти області розпочинала очний освітній процес у різний час, мала різну тривалість канікул протягом року, то й завершують навчальний рік вони у проміжку з 26 травня до 16 червня.

Так, більшість закладів, а саме: 359, завершують освітній процес 31 травня. 44 заклади підуть на літні канікули 26 травня. 220 шкіл закінчують навчання цього року в проміжку з 2 по 9 червня. І лише 15 закладів розпочнуть канікули з 17 червня. Загалом в

Втрачений військовий квиток, СО 270317, від 18.11.2008 р., виданий Ставищенсько-Таращанським ОРВК на ім'я **Роман Валерійович Тимошенко-Гайдученко**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

Втра

Білоцерківка в лицарських обладунках – чемпіонка світу

В іспанському місті Бельмонті завершився чемпіонат світу із середньовічного лицарського бою IMCF World Championship 2023. У складі жіночої збірної України була й наша землячка, тендітна харизматична дівчина, яка багато разів виборювала призові місця на лицарських турнірах України, Аліса Волошина.

На престижних змаганнях спортсменка представляла Білоцерківський клуб РТГ «Гюргів». Її друзі, колеги по клубу були переконані: Аліса обов'язково повернеться із «золотом». Так воно і сталося! Українка перемогла в дуельній номінації «Алебарда» серед жінок, повідомляє видання «Спорт на районі».

На цьогорічному чемпіонаті нашу збірну представляли тільки жінки. Через російську агресію багато чоловіків-лицарів зараз на фронті – боронять щільність України.

Спілкоючи із журналістами, наші спортсменки згадували, як під час церемонії відкриття змагань, коли вони йшли вздовж трибуни, представники інших країн, присутні на заході, скандували «Україна!» та «Слава Україні!». «Ми змогли тільки посміхнутись і заплакати. Весь світ з нами», – розповідали лицарки.

До речі, Україна – перша країна світу, яка визнала середньовічний бій неолімпійським видом спорту. В 2019 році наша держава приймала чемпіонат світу IMCF World Championship.

ГЕРОЙ ЦІЄЇ ІСТОРІЇ – НЕ ВИГАДАНИЙ ПЕРСОНАЖ, А РЕАЛЬНА ЛЮДИНА, ЯКОГО БАЧИЛИ І ЗНАЛИ БАГАТО ЖИТЕЛІВ ПОВОЄННОГО ХАРКОВА. ДРУЗІ, ПРОЧИТАЙТЕ. ВІЙНА, ЧИ ТО МИНУЛА ДРУГА СВІТОВА, ЧИ ТО НИНІШНЯ КРИВАВА ВІТЧИЗНЯНА, – ЦЕ НЕ ПРОСТО ТРАГЕДІЯ. ЦЕ МІЛЬОНИ ТРАГЕДІЙ МІЛЬОНОВ ЛЮДЕЙ. ВІДІБРАНІ ЖИТТЯ. ЗЛАМАНІ ДОЛІ. ЗАБУВАТИ ПРО ЦЕ НЕ МОЖНА.

Йося з чайником

Харків. Мені було шість років, бабуся вела мене в парк Горького, був травень і наблизився День Перемоги. Я вже знат, що це за свято, але не знат, що таке війна. І на перехресті Дзергинського й Маяковського, біля молочного магазину, я з нею зіткнувся. З війною...

Як вихованій хлопчик, я привітався, і, як учив мене дід, запитав:

– Йося, як ся маєш? Як батьки?

Сенс цих питань тоді був мені недоступний, довелось трохи підрости, аби зрозуміти... Той, до кого я звернувся, уважно подивився на мене і став розповідати, як він з мамою ходив на базар купувати черевики для

школи, що завтра він з татком іде в зоопарк кататися на поні, а влітку всією сім'єю вони поїдуть у Херсон.

Мені було реально страшно! Перед мною стояв височений худий єврей років сорока, зовсім сивий, охайнозастіблений на всі гудзики, як школляр. Він балакав про різні нісенітниці. Губи розповідали про поні і Херсон... а з очей текли слози.

Найстрашніше – то був чайник у його руках. Латунний чайник, літрів на три. Всередині брязкали дрібні гроши. Уявили картину маслом?

Кожен Божий день він виходив на перехрестя Дзергинського і Маяковського, ставав біля молочного магазину й дивився на балкон другого поверху 76-го будинку, не випускаючи чайника з рук. Він служив Йосю і гаманцем, і авоською, і чохлом для документів. Навіть у дворових посіпак вважалося «западло» викрасти з чайника хоч копійку, били за це жорсто. Всі знали Йосину історію...

Історія ж була такою. Коли німці вперше

увійшли в місто, Йосина родина не встигла евакуюватися. Їхня квартира на другому поверсі будинку 76 сподобалася двом німецьким лейтенантам. І щоб скоріше її зайняти (а також внести свою лепту у вирішення «єврейського питання»), Йосиних батьків повісили на їхньому ж балконі.

Перед смертю мама Йосі встигла покласти в чайник трохи грошей і виштовхати через чорний хід нібито за молоком. Чи багато розумів шестирічний хлопчик? За молоком – то за молоком. Він стояв біля магазину і все бачив, а коли зрозумів, що сталося, – посивів і збожеволів... З того дня йому завжди було 6 років, і він завжди чекав біля молочного магазину маму. Йосю переховували харків'яни до 1943-го року. А після звільнення міста він знову зайняв свій пост.

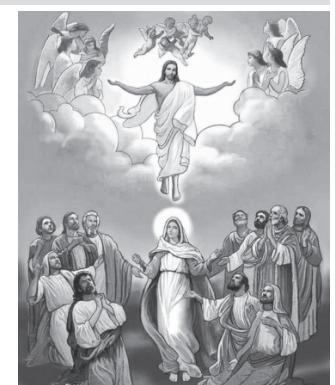
Віщо з ним потрібно було говорити і питати про батьків. Це був єдиний спосіб вивести Йосю зі ступору, відвести додому, нагодувати, привести в порядок. Останній раз я бачив його з чайником навесні 90-го року. Такий же сивий і акуратно застіблений, він стояв біля молочного магазину. І так само наблизився День Перемоги...

Володимир КИЯЩЕНКО

Вознесіння Господнє

25 травня

нього на небеса. З цього розуміємо, що найбільша радість Вознесіння Господнього для учнів, а отже, і для всіх нас, полягає у сповненні обітниці Святого Духа, Який донині животворить святу Церкву.

◆ Ця євангельська подія має у собі певне протиріччя почуттів: і сум, бо Господь завершує Свій земний шлях і йде до Отця, і радість, бо Христос іде, щоб зійшов на учнів і всіх наступних християн Дух Святий. Тілесно Син Божий залишає землю, однак як Бог, Який є Духом, повсякчасно перебуває перед нас.

◆ Ми знаємо слова Христа Спасителя, які Він говорив перед Голгофськими стражданнями до Своїх учнів: «Якщо Я не піду, Утішитель не прийде до вас; а як піду, то пошлю Його до вас» (Ін. 16:7). Хто такий цей Утішитель? Це Дух Святий, Який сходить від Отця і Який зійшов у вигляді вогнених язиків на святих апостолів у десятий день після Вознесіння Господ-

власні вчинки. Особливо важливо готовувати свої душі, які повинні бути оселями для Духа Святого.

◆ Маємо бути максимально зосередженими і стійкими в нашій вірі, сповідатися у своїх гріхах, мати чисті серця, бо і нам належить чекати Утішителя, Який прийде і освятить усіх нас.

Підготував

Микола ОТИЧЕНКО

кмітливість «Продовж прислів'я». А ігри для дітей і матусь «Мамині руки» та «Вгадай сина (доночку)» показали, що діти навіть із зав'язаними очима, на дотик впізнають мамині руки, а мами відчувають маленькі дитячі серця, наповнені безмежною вдячністю, любов'ю та ніжністю. Для присутніх прозвучали пісні «Матусина казка», «Мамині очі», «Ніч яка місячна», «Побажаю тобі, мамо» у виконанні наших читайливиків: Зарубенка Дмитра, Бабич Евеліни, Гарбар Кіри, Федисько Поліни, Єлісеєнко Варі, Павлик Софії, Губарєва Максима, Павленко Анни. А подаруночком для присутніх мам стала ніжна межевинна парасолька, сповнена барвистих весняних квітів, яку діти виготовили своїми руками.

Висловлюємо щиру подяку Альоні Губаревій – вчителю музичного мистецтва Білоцерківської гімназії-початкової школи № 6 «Перспективи», за активну допомогу в проведенні заходу.

Галина ЧЕРЕДНИК

Моя сім'я і дорога родина

«Моя сім'я і дорога родина – це тато, мама, бабуся і дідусь», – говорить народна мудрість. Сім'я, родина, Батьківщина – святі для кожного українця. Людина до глибокої старості пов'язана з родиною і краєм, де вона народилася. І куди б не закинула її доля, вона завжди подумки зі своїми рідними. Всі стежки-дороги, пройдені в житті, перетинаються з першою стежиною. А на ній – одвічний голос материнської душі та батьківського серця.

Душевно, весело і гармінно пройшло родинне свято у бібліотеці № 4 сімейного читання. В народі з давніх-давен батьки наочали своїх дітей любити і шанувати батька й неньку, дідусів та бабусь – увесь свій рід! Бібліотекарі розповіли про історію створення свята й родинні обереги. Батькова хата, мамина пісня, дідусева казка, бабусина вишиванка – все це родовідна пам'ять України.

Веселий настрій подарував конкурс на

Гороскоп

22 – 28 травня

ОВЕН. Проявляйте самостійність. Відмовтеся від великих покупок. Можливе романтичне знайомство. Вихідні присвятіть домашнім справам.

ТЕЛЕЦЬ. Відчуватимете невпевненість у собі на початку тижня. Незабаром до вас повернуться сили й бажання звернути гори. У вихідні обов'язково зустрінетесь з родичами.

БЛИЗНЮКИ. Тиждень розпочнеться із сюрпризів, будьте готові до змін. Вихідні – чудовий час для спілкування і поїздок.

РАК. Не зупиняйтесь на досягнутому – намагайтесь постійно йти вперед. На вас чекають великі зміни у житті. Довіртеся інтуїції у вирішенні сімейних проблем.

ЛЕВ. Приступайте до реалізації найзухваліших планів. Проявіть рішучість, бо як трохи забаритеся, не встигнете здійснити те, що задумали. У вихідні розберіться з домашніми справами.

ДІВА. Намагайтесь реально оцінювати свою можливість, чітко розставте пріоритети. Основний час доведеться присвятити роботі, але вільні вечори намагайтесь проводити з сім'єю.

ТЕРЕЗИ. Прислухайтесь до порад рідних. Приготуйтесь до додаткових витрат. Більше довіріяйте інтуїції.

СКОРПІОН. Щоб домогтися свого, доведеться старанно працювати. Будьте активнішими, і удача не змусить на себе чекати. Щоб уникнути конфліктів у сім'ї, стежте за тим, що говорите.

СТРІЛЕЦЬ. Вами заволодіє любов. У середині тижня навалиться багато роботи. Але сил буде достатньо, щоб усе зробити з легкістю і у потрібний вам термін.

КОЗЕРІГ. Робота зарадає великих душевних витрат, але не забувайте про себе. У вихідні доведеться вирішувати багато сімейних питань.

ВОДОЛІЙ. Сміливо реалізуйте на роботі свій творчий потенціал – вас неодмінно оцінять. Наприкінці тижня прекрасний час для романтичного знайомства.

РІБИ. Вірте в себе! Робіть все тільки тоді, коли добре подумали. Рідні допоможуть відновити душевний спокій. У поїздки без великої потреби не виrushайте.

Сайт Sінук ча	П'ятниця, 19.05 ніч +16 день +24	Субота, 20.05 ніч +16 день +24	Неділя, 21.05 ніч +15 день +24	Понеділок, 22.05 ніч +15 день +24	Вівторок, 23.05 ніч +15 день +24	Середа, 24.05 ніч +15 день +26	Четвер, 25.05 ніч +15 день +26
---------------------	--	--------------------------------------	--------------------------------------	---	--	--------------------------------------	--------------------------------------

Що більше ви скажете, то мені люди запам'ятують. (Фенелон)